

Kø for å sitte på. Karina Kristiansen og fjordingen hennes gikk i skytteltrafikk mellom Bøstølen og parkeringsplassen ved Svartrøsta. Køen var lang av barn som gjerne ville sitte på.

Hauet på spikeren. I TV2s Farmen bruker de slegge når spiker skal slås i. På Bøstølen benyttet de vanlig hammer. Her er det Hilde Wenge (til venstre) og Solveig Indrebø som demonstrerer sine snekkerferdigheter.

Stækje fine burger a. Grillen gikk varm. Elisabeth Vik Slettaløkken steikte fjellburgere til den store gullmedaljen lørdag; og plutselig var det tomt.

Underholdt. Frode Bredeli Aarsbog, Miriam Venås og Paul Magne Venås hadde ikledd musikken bluesdrakta de underholdt under Bøstøldagen. Et populært valg.

Folk eva n-dring. Noen få gikk etter at Bøstøldagen var over, men de fleste kom. Lørdag var det den reineste folkevandringa til Innfjordsfjellet.

Inge n enkel oppgave. Per Borten sa at å lede ei regjering er synonymt med å bære staur. At staurbøra er vanskelig å kontrollere fikk Randi Varhol smertelig erfaring da hun skulle tukte Magnhild Viks rekord på 33 staur i ei bøl.

Tilrettelegging for folk flest

Makaløst. Bøstølen myldret av tilfredse mennesker lørdag. Innfjordingen e vet hvordan de skal leggetil rette for fjellfolk.

I uker har innfjordin gene forbedret seg på denne lørdagen i juli måned. I samarbeid med Norsk Fjellfestival skulle de arrangere se-terdag og konsert med Vamp.

Allerede tidlig lørdag morgen startet de mellom 50 og 60 frivillige forberedelsene til å ta imot hundrevis av mennesker som ønsket å avlegge Bøstølen med omliggende herligheter et besøk. Og hundrevis ble til langt over 1000 besøkende. Busser gikk i skytteltrafikk – både fra og til Åndalsnes og for å plukke opp gjænde langs Bøstølvegen.

Og arrangementsstaben besto eksamen – med glans. Alle fikk parkere. Alle kom de fram til bestemmelsesstedet. Alle kom de seg heim igjen. En nøye planlagt transportplan funket.

Det meste

Bøstøldagen bød på det meste; fra det å engasjere til det å la seg underholde. For å ta underholdningen først. Frode Aarsbog, Paul Magne og dattera Miriam Venås hadde tatt bluesen med seg til fjells. Ut fra applausen et vellykket tiltak.

Wo Calling bidro med noen nummer. Afrikansk inspirert sang og musikk lar seg høre også i vestnorsk fjellheim.

Men aller mest sørget folk for å engasjere seg sjøl. Tur til turmål. De deltok i staurbæring og hamret firetomsspiker til den store gullmedalje. Og sist men ikke minst; de hadde det sosialt trivelig – snakket med seg sjøl og andre. Og som belønning for sin utholdenhet ble de tilbudt mat fra arrangørens egne fjellkokker. Spesielt fjellbøra var populære. Lageret var tomt lenge før sola fant veggen bak Nons-tiden. Men hva gjør vel det når man har rom megraud og pølser med brød i bakhånd.

– Vi kunne registrere at salget på arrangementet var 30-40 prosent høyere enn tidligere års arrangement. Det forteller en del om oppslutningen, slår Endre Engen, arrangementsansvarlig fast.

Varme på fat

Og foran teltet med svelesteikende innfjordsdamer, vokste køen i takt med svelehungere og kaffetørst. Å leggesvelene til lufting ettersteikingsprosessen på eltakkene, var det bare å glemme. De flate smaksbombene ble påsmurt og spist; varme.

Sjøl ei regnbygge, som bruste med vingene i halvfemtida, ble glatt ignorert. De største værpressmistene reiste sjølsagt presennin over medbrakt kropp og stol. Men ikke for var presenningen på plass for den kunne benyttes som solparasoll.

Bøstølen tok de besøkende med storm, også lørdag. Innfjordingen

ei bygd der grunneiere og innbyggere har forstått viktigheten av å leggetil rette for folk – egne innbyggere og andre. De har forstått betydningen av å ha en visjon – leve etter det å være oppmerksom og samarbeidsvillig. En sikker og god veg til fjell. Et fjell som byr på alt fra hyttetomter til utspredelser i form av fiske og turmuligheter.

Det gjør at folk lar seg lokke til fjell. Fjellet blir et møtested – spesielt når man frister med Bøstøldagen og konsert til dessert.

Vant igjen. Når er det noen år siden gardbruker Magnhild Vik la hesjinga på hylla, men fortsatt har hun et godt grep rundt staurbøra. Sp-politikeren vant nok en andel i pokalen.

– Vi et godt fornøyd med avviklingen. Mye arbeid er nedlagt. Men når vi får høre hvor godt fornøyd folk og deltakere er med tiltaket, så er det helt sikkert verdt strevet, slår Endre Engen fast.

Øystein Talberg
oystein.talberg@andalsnes-avis.no
71 22 77 26, mobil: 91 190 213

1200 på konsert med Vamp

Suksess. Konserten med Vamp på Bøstølen kan ha samlet så mange som 1200 tilhørere. Norsk Fjellfestival og arrangørerne i Innfjordingen innkasserte en kjempesuksess.

Aldri har flere mennesker overvært en friluftskonsert i Rauma – et arrangement i Raumas fjellheim. Folk kom fra fjern og nær for å overvære Vamps konsert på Bøstølen. Og underveis ble det stadig flere blide ansikter å se.

For det første ble turen til fjells en opp tur i ordets rette betydning. Tilretteleggingen med scene lavt i terrenget og publikum på hauger og skråninger rundt om, så ut til å fungere til alles tilfredshet.

Medbrakte strømaggregatorer for rikelig med elektrisitet. Lyden, blant annet, sto til meget pluss. Og sist, men ikke minst; Vamp sto til forventningene.

13 humler

Fra de dro i gang konserten med «13 humler» til de kunne avslutte med et nummer de har øvd inn underveis i sommerturneen, kunne tilhørerne oppleve både gamle/velkjente og nye sanger på gruppas repertoar.

«Ta meg med» og «Månemannen», sto begge på kjøreplassen. Det skulle forresten bare mangle. Det er et folkekraft å oppleve stadig gjengjennør av disse to. Det samme gjelder sangen om «hu Ingeborg» – denne jenta i diktet som «sku ha hett Ingeborg, Ingeborg».

«Men går eg øve engene», er også blitt et fast nummer på gruppas konserter. Det, som opprinnelig har et svensk opphav, lar seg definitivt høre også i haugalandsk språkdrakt – bedre til og med.

Det samme gjelder «Tir n'a Noir» – dette diktet av Kolbein Falkeid som er tonesett av Vamps egen Øyvind Staveland.

Ekstranummer

De sa de skulle avslutte med den stemningsfulle sangen, Vamp. Men publikum var ikke enig. Til stående klapp og jubel, måtte haugesundingen igjen entre scena. «Månemannen», var bare den første av i alt tre ekstranummer på Bøstølen.

Folk lyttet. Folk sang med. Folk levde seg inn i ord og toner. De har ord og toner å leve seg inn i, Vamp. Varme ord. Varme toner. Ei språkdrakt som gjør at ord og toner smelter sammen – det står likt om til en stemningsfull kveld i fjellet. Som hun sa en av mange publikummere:

– Denne musikken i kombinasjon med suset fra elv og fjell. Kan

Ikke fullt hus. Sjøl med så mange tilskuere som rundt 1500, blir det ikke fullt hus på Bøstølen – til det er arenaen for stor. Men sjøl for Vamp er ikke så mange publikummere en dagligdags foreteelse. De kom fra 800 i Lillehammer, fredag til nesten det doble i Rauma lørdag. Og publikum likte det de fikk se og høre.

det være bedre!

Sjøl Vamps nestor, Øyvind Staveland, lot seg påvirke av stemningen på Bøstølen.

– En flott arena og et fantastisk publikum, sa han etter at ekstranumrene var over.

Bøstølen som konsertarena besto eksamen og vel så det. Mange var det som tok med seg en uforglemmelig opplevelse ned igjen fra Innfjordsfjellet denne lørdagskvelden.

Men er maks kapasitet for Bøstølen som samlende arena nådd med dette arrangementet? Endre Engen, leder for arrangementet mener ikke det.

– Det var mye biler og folk her i dag. Men jeg tror vi kan ta imot enda flere, sier Engen.

Energisk. Musikerne i Vamp kan sin musikk og sin sceneopptreden. Øyvind Stangeland er et raskinn med fela og bandets vokalist Paul Hansen, har for alvor fylt skoene til Vamps «gamle» vokalist Vidar Johnsen.

Drømmer. Vamps musikk engasjerer både gammel og ung. Her er det William Skrede Johnsen som lar seg involvere.

Øystein Talberg
oystein.talberg@andalsnes-avis.no
71 22 77 26, mobil: 91 190 213